DZIENNIK URZĘDOWY
Województwa Koszalińskiego

Koszalin, dnia 22 sierpnia 1995 r. **Nr 22**

Poz. 121

Rozporządzenie Nr 10/95
Wojewody Koszalińskiego
z dnia 17 lipca 1995 roku
w sprawie dostosowania statusu prawnego Drawskiego Parku Krajobrazowego do wymagań ustawy o ochronie przyrody.

Na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 1 i art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o terenowych organach rządowej administracji ogólnej (Dz. U. Nr 21, poz. 123, zm. Dz. U. z 1991 r. Nr 75, poz. 328), art. 24 ust. 5 i art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (Dz, U. Nr 114, poz. 492; zm. Dz. U. 1992 r. Nr 54, poz. 254 oraz Dz. U. 1994 r. Nr 89, poz. 413) zarządza się, co następuje:

§ 1

W uchwale Nr XVI/49/79 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie z dnia 24 kwietnia 1979 r. w sprawie utworzenia Drawskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. WRN w Koszalinie Nr 6, poz. 13) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 myślnik pierwszy otrzymuje brzmienie:

"- zachowanie i ochrona wartości przyrodniczych, krajobrazowych, historycznych i kulturowych Pojezierza Drawskiego w warunkach racjonalnego gospodarowania.",

2) § 4 otrzymuje brzmienie:

"§ 4. Zadaniem strefy ochronnej (otuliny) obejmującej powierzchnię 22.212 ha jest zabezpieczenie Parku przed szkodliwym oddziaływaniem czynników zewnętrznych",

3) § 5 skreśla się,

4) § 6 otrzymuje brzmienie:

"6.1. Parkiem kieruje Dyrektor Parku przy pomocy Biura Parku.

2. Przy Dyrektorze Parku działa Rada Naukowo-Społeczna Parku. Powołanie i skład Rady Naukowo-Społecznej Parku regulują odrębne przepisy",

5) § 7 otrzymuje brzmienie:

"§ 7. Korekta granic Parku i jego strefy ochronnej (otuliny) następuje w drodze rozporządzenia Wojewody koszalińskiego",

6) W załączniku Nr 1 do uchwały:

a) w części zatytułowanej "Opis granic Drawskiego Parku Krajobrazowego", w zdaniu pierwszym po wyrazie "Drawskiego" dodaje się wyrazy "w gminach Barwice, Czaplinek, Ostrowice, Połczyn Zdrój, Borne Sulinowo i Złocieniec",

b) w części zatytułowanej "Opis granic strefy ochronnej Drawskiego Parku Krajobrazowego", na początku tekstu wprowadza się zdanie w brzmieniu: "Zadaniem strefy ochronnej (otuliny) o powierzchni 22.212 ha jest zabezpieczenie Parku przed szkodliwym oddziaływaniem czynników zewnętrznych",

7) Załącznik Nr 2 uchwały skreśla się.

§ 2

1. Ilekroć w uchwale Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz niniejszym rozporządzeniu jest mowa o Parku bez bliższego określenia - pod tym pojęciem należy rozumieć obszar Drawskiego Parku Krajobrazowego wraz ze strefą ochronną (otuliną).

2. Ilekroć w przepisach wykonawczych do uchwały Nr XVI/49/79 WRN jest mowa o Zarządzie Drawskiego Parku Krajobrazowego - określenie to obecnie dotyczy Biura Parku.

§ 3

1. Wprowadza się ogólne zasady zagospodarowania i wykorzystania (użytkowania) Parku zamieszczone w załączniku do niniejszego rozporządzenia, które obok przepisów powszechnie obowiązującego prawa materialnego należy uwzględniać przy:

a) opracowaniu planu ochrony Parku,

b) sporządzaniu studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin,

c) sporządzaniu nowych i aktualizacji istniejących planów miejscowych zagospodarowania przestrzennego,

d) kształtowaniu praw i obowiązków, stanu prawnego i ustalania treści decyzji administracyjnych - w sprawach objętych tymi zasadami lub z nimi związanych,

e) innych opracowaniach branżowych, specjalistycznych nie będących planami zagospodarowania przestrzennego.

2. W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się, za zgodą Wojewody Koszalińskiego, odstępstwa od ogólnych zasad, o których mowa w ust. 1.

3. Zgoda na odstępstwa określone w ust. 2 może być wydana tylko na wniosek właściwego terytorialnie Zarządu Gminy lub na wniosek Dyrektora Drawskiego Parku Krajobrazowego.

§ 4

Na terenie Drawskiego Parku Krajobrazowego i jego strefy ochronnej (otuliny) zakazuje się:

1) niszczenia nor i lęgowisk zwierzęcych, gniazd ptasich i wybierania jaj,
2) palenia ognisk poza miejscami wyznaczonymi do tego celu,
3) niszczenia lub uszkadzania drzew i krzewów,
4) osuszania naturalnych śródpolnych i śródleśnych zbiorników wodnych, osuszania łąk i torfowisk, zasypywania bagien,
5) tworzenia nowych kopalni torfu,
6) obustronnej wycinki drzew wzdłuż dróg w przypadku technicznej konieczności ich poszerzenia, z wyjątkiem wycinek niezbędnych ze względów sanitarnych i bezpieczeństwa,
7) eksploatacji powierzchniowej surowców mineralnych, z wyjątkiem eksploatacji kruszyw mineralnych, dla których zasoby eksploatacyjne zostały zatwierdzone przed wejściem w życie niniejszego zakazu,
8) zabudowy obiektami budowlanymi:
   a) linii brzegowej jezior,
   b) terenu zawartego między linią brzegową a linią podstawy przylegającego zbocza (w granicach do 50 m).

   Zakazy, o których mowa wyżej nie dotyczą terenu w granicach administracyjnych miast, pomostów - z zastrzeżeniem pkt 9, zaplecza gospodarstw rybackich i turystyki wodnej oraz innych obiektów bezpośrednio związanych z użytkowaniem jezior.
9) budowy pomostów na jeziorach uznawanych za rezerwaty przyrody lub użytki ekologiczne,
10) zabudowy stromych zboczy dolin rzecznych i mis jeziornych (o pochyleniu ponad 15%) oraz pasa do 100 m od górnej krawędzi wysoczyzny poza obszarami istniejącej zabudowy miast i wsi,
11) zabudowy punktów i ciągów widokowych oraz przyległych do nich obszarów,
12) budowy nowych linii energetycznych 110 KW i powyżej przez atrakcyjne krajobrazowo tereny,
13) wstępu na określone przez Dyrektora Parku tereny. Zakaz nie dotyczy właścicieli terenów (posiadaczy, zarządców, dzierżawców, administratorów), pracowników właścicieli (posiadaczy, zarządców, dzierżawców, administratorów), upoważnionych pracowników administracji rządowej i samorządowej, pracowników Drawskiego Parku Krajobrazowego, członków Straży Ochrony Przyrody, członków Straży Rybackiej (państwowej i społecznej). Zakaz wstępu nie obejmuje sytuacji prowadzenia akcji ratowniczej lub stanu wyższej konieczności.

§ 5

1. Ustalenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, niezgodne z wynikającymi z niego zakazami i zasadami są obowiązujące do chwili zmiany lub uchylenia ważności tych planów.

2. Obowiązek zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w trybie art. 13 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 89, poz. 415) wystąpi z chwilą opracowania i zatwierdzenia dla Parku - planu ochrony, nie później jednak niż 3 lata od daty niniejszego rozporządzenia, gdyby plan ochrony nie został od tego czasu opracowany i zatwierdzony.

3. W nowo opracowanych lub zmienianych planach miejscowych zagospodarowania przestrzennego należy wykonywać studia chłonności terenów dla funkcji turystycznych i rekreacyjnych, uwzględniających w tym zakresie wnioski z planu ochrony Parku.

§ 6

1. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Koszalińskiego.

2. Rozporządzenie podlega ponadto wywieszeniu na obszarach sołectw gmin: Barwice, Ostrowice, Połczyn Zdrój, Borne Sulinowo i Złocieniec oraz w sposób zwyczajowo przyjęty przez te gminy dla ogłaszania przepisów prawa miejscowego.

Wojewoda Koszaliński
Jerzy Mokrzycki

Załącznik
do Rozporządzenia Nr 10/95
Wojewody Koszalińskiego
z dnia 17 lipca 1995 r.

Ogólne zasady
zagospodarowania i wykorzystania (użytkowania) Drawskiego Parku Krajobrazowego i jego strefy ochronnej (otuliny).

Dla wykorzystania i zachowania istniejących walorów terenów Drawskiego Parku Krajobrazowego, z wyłączeniem obszaru miasta Złocieńca, wprowadza się następujące zasady zagospodarowania i wykorzystania (użytkowania) terenów Drawskiego Parku Krajobrazowego obowiązujące wszystkie organy administracji rządowej, organy samorządu terytorialnego, inne organy i jednostki realizujące na terenie Drawskiego Parku Krajobrazowego zadania objęte niniejszym załącznikiem.

I. W zakresie przemysłu, budownictwa i gospodarki komunalnej.

1. Produkcja uciążliwa dla środowiska lub składowanie produktów uciążliwych dla środowiska winna być ograniczona do niezbędnych potrzeb gospodarczych terenów położonych w granicach Drawskiego Parku Krajobrazowego i jego strefy ochronnej.
2. Realizację budownictwa mieszkaniowego i letniskowego winno wyprzedać uzbrojenie terenów. Nie należy dopuszczać do wznoszenia obiektów turystycznych, produkcyjnych, stałych usługowych oraz zespołów budownictwa mieszkaniowego i letniskowego bez uprzedniej realizacji kompleksowego uzbrojenia terenu, w tym zbiorczego rozwiązania gospodarki ściekowej. Przez zespół budownictwa mieszkaniowego lub letniskowego należy rozumieć zgromadzenie 3 lub więcej obiektów tego typu zabudowy na obszarze mniejszym niż 1 ha, jak również układ, w którym wzajemne zbliżenie budynków (obiektów) jest mniejsze niż 100 m.
3. Nie należy dokonywać podziału terenu na zespoły działek zabudowy jednorodzinnej lub letniskowej (w rozumieniu ustaleń ust. 2) bez wcześniejszego wykonania projektu zagospodarowania terenu, uwzględniającego wszystkie uwarunkowania realizacyjne.
4. Nie należy dopuszczać do realizacji (po 2000 roku) obiektów turystycznych i produkcyjnych przystosowanych do spalania paliwa stałego, nie posiadającej wykonanej instalacji ściekowej, a w przypadku obiektów produkcyjnych, jeżeli nie posiadają odbiorców odpadów produkcyjnych.
5. Lokalizację inwestycji wodochłonnych należy ograniczyć do niezbędnych wielkości i potrzeb.
6. Ustala się minimalne powierzchnie nowo wydzielonych działek dla następujących funkcji poza granicami miast:
   a) dla budownictwa jednorodzinnego wolnostojącego - 1000 m^2
   b) dla budownictwa jednorodzinnego bliźniaczego - 800 m^2
   c) dla budownictwa letniskowego - 1000 m^2
   d) dla budownictwa mieszkalno-pensjonatowego (do 20 użytkown. - 2500 m^2
7. Zaleca się by minimalna wielkość terenu pod lokalizację funkcji turystycznych wynosiła:
   a) obiekty o charakterze wypoczynkowo-pobytowym (domy wypoczynkowe, pensjonaty, hotele, motele. zajazdy, które nie znajdują się przy drogach o znaczeniu krajowym) - 100 m^2/os.
   b) campingi - 90 m^2/os.
   c) obozy, pola namiotowe 80m^2/os.
8. Zaleca się samorządom terytorialnym by:
   a) w każdej wsi o liczbie mieszkańców powyżej 100 osób po 2000 roku odpady stałe z gospodarstw domowych były usuwane albo przez zorganizowanie "wiejskiego punktu gromadzenia odpadów" albo przez wywóz z pojemników indywidualnych w sposób stosowany w miastach,
   b) po 2000 roku wszystkie wsie o zwartej zabudowie, liczbie mieszkańców przekraczających 100 osób i posiadające sieć wodociągową posiadały zbiorczą lub zorganizowaną gospodarkę ściekową tzn. odprowadzały ścieki albo do oczyszczalni albo do zbiorczego zbiornika bezodpływowego, z którego ścieki wywożone byłyby do oczyszczalni,
   c) do końca 2000 r. zlikwidowały wszystkie nielegalne wysypiska śmieci i oczyściły teren z zanieczyszczeń odpadami stałymi w porozumieniu z Dyrektorem Drawskiego Parku Krajobrazowego.
9. Realizacja budownictwa letniskowego i jednorodzinnego poza zwartą zabudową wsi możliwa jest tylko zgodnie z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod warunkiem uprzedniego wykonania projektu realizacyjnego składającego się z części architektoniczno-budowlanej i infrastruktury technicznej (z odpowiednimi uzgodnieniami),

II. W zakresie rolnictwa, leśnictwa i gospodarki wodnej

1. Zaleca się preferowanie rolnictwa proekologicznego. W tym celu zaleca się stosowanie nawożenia naturalnego. Nawożenie mineralne zaleca się stosować w oparciu o opracowane przez Stacje Chemiczno-Rolnicze mapy glebowe rolniczej zasobności gleb w składniki mineralne.
2. W stosunku do lasów ochronnych należy stosować następujące zasady:
   a) kształtować struktury gatunkowe i przestrzenne lasu zgodnie z warunkami siedliskowymi w kierunku powiększenia różnorodności biologicznej i zwiększenie odporności lasu na czynniki destrukcyjne,
   b) zachować w stanie nienaruszonym naturalne ekosystemy,
   c) ograniczyć stosowanie zrębów zupełnych na terenach o dużej konfiguracji terenu,
   d) wprowadzić różnorodność gatunkową "ścian leśnych" po to, aby wzbogacić odczucia estetyczne i krajobrazowe.
3. Zalesianie nowych terenów (porolnych) powinno być poprzedzone wykonaniem studium krajobrazu na etapie projektu planu zagospodarowania przestrzennego. Studium powinno wskazywać tereny, których nie należy zalesiać, aby nie przesłaniać naturalnych form krajobrazu polodowcowego wszędzie tam, gdzie występuje bogactwo form na ograniczonym obszarze (duże zróżnicowanie terenu pofałdowanego, oczka wytopiskowe, małe jeziora, zadrzewienia śródpolne, punkty widokowe itp.).
4. Linie powietrzne średniego i niskiego napięcia należy prowadzić w sposób ograniczający do minimum wycinkę drzew.
5. W odniesieniu do gospodarki wodnej należy podjąć możliwe działania, które doprowadziłby do tego, aby wody powierzchniowe znalazły się w II klasie czystości do końca 1999 roku.

6. Należy prowadzić działania, które doprowadzą do utrzymania optymalne retencji wodnej (przy minimalizacji środków technicznych) poprzez:
   a) zachowanie terenów podmokłych - bagien, mokradeł, torfowisk,
   b) szczególną ochronę obszarów źródliskowych rzek,
   c) naturalny przebieg cieków,
   d) wprowadzenie zadrzewień i zakrzewień fitomelioracyjnych,
   e) zalesienie obszarów źródlisowych i wododziałowych.

III. W zakresie ochrony walorów kulturowych

1. Inwestowanie i przeprowadzanie prac ziemnych w rejonach zabytków archeologicznych wymaga zgody Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Koszalinie.
2. We wsiach, w których zachowany został interesujący historyczny układ przestrzenny (Kluczewo, Sikory, Piaseczno, Siemczyno, Czarne Wlk.) dalszą przebudowę lub rozbudowę obiektów można dokonać poprzez nawiązanie do starego układu przestrzennego oraz starej architektury. Należy dążyć do zachowania dotychczasowego charakteru funkcji, sylwety jednostki oraz linii zabudowy. W pozostałych wsiach należy starać się o zachowanie sylwety wsi i skali zabudowy.
3. Wszędzie tam, gdzie zachowały się parki dworskie (podworskie) należy dążyć (o ile to możliwe) do odtworzenia, nawet w formie zmienionej, obiektu dawnego pałacu lub dworku.
4. W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz planie Drawskiego Parku Krajobrazowego ochronie należy poddać również:
   a) układ dróg posiadający obustronny drzewostan,
   b) historyczny układ pól z systemem zadrzewień śródpolnych,
   c) historyczny układ systemów nawadniania,
   d) zespoły kościelne, kościelno-cmentarne, dwory, cmentarze, zespoły pałacowo-parkowe, stanowiska archeologiczne i zabytki techniki.

Poz. 122

Uchwała Nr XIII/161/95

Rady Miejskiej w Bornem Sulinowie z dnia 14 lipca 1995 r. w sprawie zmiany ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Borne Sulinowo.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz.U. Nr 16, poz. 95 z późn. zm.), art. 10 ust.3, art. 26 i art. 28 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o planowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 89, poz. 415) Rada Miejska w Bornem Sulinowie uchwala, co następuje:

§ 1.

Zmienia się ustalenia realizacyjne miejscowego ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Borne Sulinowo zatwierdzone uchwałą Nr XXVI/92/87 z dnia 21 grudnia 1987 r. (Dz.Urz. Województwa Koszalińskiego z 1988 r. Nr 2, poz. 5; zm. z 1992 r. Nr 4, poz. 36, z 1993 r. Nr 19, poz. 182 i Nr 22, poz. 203, z 1992 r. Nr 4, poz. 22, Nr 12, poz. 51 i Nr 18, poz. 79) w obrębie wsi Komorze - zgodnie z tekstem planu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Integralną częścią planu są:
1) tekst planu
2) rysunki planu wsi Komorze w skali 1:5.000 i 1:25.000
3) prognoza skutków wpływu ustaleń zmiany planu na środowisko przyrodnicze
4) stawki procentowe służące naliczaniu opłaty przy zbywaniu nieruchomości objętych zmianą planu

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miasta.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Koszalińskiego.

Przewodniczący
Rady Miejskiej
Paweł Kacperek

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Województwa Koszalińskiego: Opłata roczna za prenumeratę 1 egz. Dz. Urz. ze skorowidzem 30 złotych (300.000 starych złotych). Opłatę za prenumeratę należy uiszczać z góry w Narodowym Banku Polskim Oddziale Okręgowym w Koszalinie konto 33011-16421-223-1. O dokonaniu wpłaty za prenumeratę roczną należy zawiadomić Wydział Administracyjno-Gospodarczy Urzędu Wojewódzkiego w Koszalinie, ul. A. Lampe 34 podając równocześnie pod jakim adresem kierować wysyłkę. Rachunków nie wystawia się.

Cena 1,25 zł (12.500 starych złotych)